

OSTRAVAN.CZ

1. Petr Panzenberger z NDM: Býval jsem typ herce, který by projel divadla v celé republice

01.06.2023 ostravan.cz - Jakub Plaskura

[Odkaz na originál](#)

Klíčová slova: NDM (5)

Na začátek gratuluju k narození dcery Adiny. To by jistě nenapadlo čtenáře dle toho je pojmenovaná.

Děkuju mockrát. Ano, to, že jsme dcerku takto pojmenovali, má i jiný význam, ale hraje tam roli určitě i paní Adina Mandlová. Jste součástí činoherního souboru **NDM**, natáčíte seriál, takže když vše propojíme i s osobním životem, tak je nyní Petr Panzenberger na vrcholu?

Možná jsem na vrcholu sil, ale taky na vrcholu před zhroucením (smích)...Je toho opravdu hodně v této sezoně, ale aspoň to člověka udržuje v tempu. Ono se říká, že když herec nehraje, tak je našťvaný, ale když hraje hodně, tak je taky našťvaný. Je složité vše vyvážit. Mně se to teď docela daří. Miminko ještě většinou spí a kojí se, no a ten prvorozený už je velký, jsou mu čtyři roky, takže se s ním dá na leččem domluvit.

Ne vždycky to ale byla úplná pohoda. Když jste ukončil školu v Ostravě a šel jste do Brna, tak jste si tam údajně nesedl s jedním šéfem, který hodně pil, je to tak?

Joooo, ale tak to já jsem se zase taky napil (smích)... Tam byly spíše osobní problémy, kdy jsme si vůbec nerozuměli a alkohol jakousi bariéru prohluboval. Nelíbilo se mi, jak komunikoval se souborem, tak jsem šel raději pryč.

Bylo to takové to období, kdy jste uvažoval o tom, že s herectvím seknete?

To přišlo až později. Tahle anabáze v Brně, to mi bylo nějak po dvacítce. Úvahy o budoucnosti přišly kolem třicítky. Pochyby, jestli je to správná cesta. Hlavně kvůli tomu, že až budu mít rodinu, jestli se mi podaří ji dostatečně zajistit. Vždycky to ale nějak jde. V nejhorším si najdete něco bokem. Musím taky říct, že mi v tom neskutečně pomohla manželka. Nevím, jestli jsem v té době prožíval nějaké vyhasnutí, ale měl jsem pocit, že jsem u konce se silami a že se mi nic moc nedařilo.

Vaše paní Kristýna Panzenberger (Krajíčková) je také herečka, takže v tomto ohledu je asi soužití herců výhodou v rámci pochopení, že?

Určitě. Ona je sice živel, ale zároveň je ohledně práce jistě více pragmatická než já, taky si myslím, že s jakousi moudrostí je taky dál než já.

Ještě bych se vrátil k začátku kariéry. Z Brna jste šel do Činohráku v Ústí nad Labem. Nezdáhal jste se jít takhle světa kraj?

Vůbec ne, mě to bavilo. Musím říct, že jsem měl štěstí na divadla a až na výjimku tohoto pana šéfa i na lidi. Všude se najdou dobří lidé, ale zažil jsem v Činohráku a potom v Komorní scéně Aréna (KSA) opravdu rodinnou atmosféru. Tam jsou pouta mezi herci skutečně pevná, tedy v Činohráku byla. Byl jsem takový ten typ herce, který by projel celou republiku. V Ústí se spolupracovalo i s německými režiséry, tady na Ostravsku se zase spolupracuje s Poláky, je to super.

On se Činohrák zavřel. Říkal jste si, jestli nejste prokletý. Proč?

(smích) Zavřel se Činohrák a pak jsem hostoval taky na brněnské scéně Divadla v 7 a půl, a to se taky zavřelo, ale nechci příliš rozmazávat, proč tomu tak bylo. Když se to spojilo se zkázou Činohráku, tak jsem si v nadsázce říkal, co přijde teď.

S Kateřinou Vainarovou v inscenaci Dokonalá svatba. (Foto: R. Štátný)

On přišel návrat do Ostravy do KSA a pak přesun do **NDM** na větší scénu. Jak velká změna to byla?

S velkou scénou jsem měl zkušenost z Mahenova divadla v Brně, navíc se tady v Ostravě všichni známe a žádná nevráživost, že odcházím z Arény, se nekonala. Je to o zvyku, takže jsem musel něco v sobě oprášit při přechodu do **NDM**, ale to nezapomenete.

Ano, málem bych zapomněl na tu extrémně přátelskou Ostravu. O ní mluví všichni herci. Asi byste jejich slova potvrdil.

Jasně, dokonce když jsem zažil v Ostravě Miroslava Etzlera, tak ten úplně zíral. Říkal, že jinde sice taky nezažil nějakou extra nevráživost, ale že si každý odehraje to svoje a peláší domů, případně si sedne někde s mobilem a je ve své bublině, takže i on Ostravu v tomto obdivoval.

V dětství byl vaším vzorem Vlasta Burian, přitom není běžné, aby malý kloučička měl za vzor ikonu filmů pro pamětníky. Pořád to přetrvává?

Dneska už tak nějak nepotřebuju mít vzory (smích). Obdiv ale samozřejmě trvá. Herectví to sice bylo jiné, ale i kromě Buriana obdivuji další špičky herectví od Menšíka po Jirku Vyoralíka, kdybych měl jít k dnešku. Vždycky vás někdo v práci obohatí. Řeknete si, že to je super projev. Ne, že byste ho potom někde kopíroval, ale uvažujete nad vlastními cestami. Legendární pan Dufek, který už není mezi námi, mi v Brně říkával, abych si užil chvíle, kdy všechno půjde, protože když je herec mlád, tak na to má, ale neví, jak na to. Když je starý, tak ví, jak na to, ale už na to nemá.

Teď jste tedy v tom krátkém období, kdy to cosi jde a zatím na to máte?

To bych tak skálopevně netvrdil, snad možná ano, ale skutečně nevim.

Máme za sebou premiéru Nory od Henrika Ibsena v **NDM**. Ztvárňujete tam Nořina manžela Torvalda Helmera, což je takový narcis toužící po ovládnutí druhých. Jak vám to sedlo?

Jo, to je takové to pravidlo, že kladasové jsou až moc přímočaří. Takoví ti hajzlíci jsou prostě pestřejší skrze lhaní a falše charakteru. Ale nemyslete si, ono zahrát dobře kladase, to je právě kolikrát mnohem větší kumšt!

Vždy jsem vás považoval za herce s velkým smyslem pro humor. Máte raději nějaké odbourávací komedie, nebo podobné věci jako je Nora?

Těžko říct. Klauniády mě baví, protože se tam člověk vyblbne, ale zpravidla je to i velká dřina. Někdy si pak říkám, že bych radši

nějakou podobnou roli jako je Helmer, kde spíše jen tahám za nitky. Obojí má své kouzlo. Teď jsem za Noru moc rád, protože zejména po covidu byly na repertoáru samé komedie. Divák by asi nepřekousl, že po těch hrůzách do něj napálíme ještě nějaké drama v divadle, ale teď už je to zase více různorodé, člověk si sáhne na vše, což je ta nejlepší varianta.

Spousta diváků teprve na Noru půjde, jaká je inscenace z vašeho pohledu?

Je to sonda do životů mnoha z nás. Zaběhnuté koleje vztahů, jeden velký fičák. Lidi vyskakují za jízdy a neví, co bude dál. Diváci budou mít možnost zažít určitý myšlenkový ponor, protože na jevišti uvidí něco, co se třeba děje podle mě v mnoha domácnostech, ale nemluví se o tom, tutlá se to, případně si některé věci nechceme přiznávat. Možná si člověk potom uvědomí, že v životě je pár věcí, co by mohl dělat lépe.

Kromě divadla teď máte i spoustu natáčení. V čem vás mohou diváci vidět v televizi?

Natáčí se druhá řada seriálu Stínů v mlze poté, co první řada měla u diváků velký úspěch. Takže se vše rozepsalo, noví padouši a nové zvraty, diváci se mají nač těšit, protože je budeme napínat jako kšandy.

Vybavuju si vás v epizodní roli vraha v seriálu Případy prvního oddělení. Jaké bylo setkání s Ondřejem Vetchým, Miroslavem Hanušem a spol.?

Jo, já v těch kriminálkách většinou hraju nějakého pazgřivce. Stejně tak i v Policii Modrava, kde jsem byl pro změnu za překupníka s autodíly. Zrovna Případy prvního oddělení byly velkou zkušeností. Věci se v tom seriálu hodně rozebíraly do hloubky, nic se nedělalo na náhodu, protože samozřejmě jsou to příběhy podle skutečných událostí. Poprvé jsem koukal, jak těžké takové natáčení může být. A co se týče Ondry Vetchého a dalších, super profíci, kteří poradí, a zároveň s nimi byla obrovská sranda.

Blíží se nám prázdniny, jaké budou ty vaše?

Z části určitě hodně pracovní, protože dál natáčíme, ale zároveň mi letos ubyly Shakespearovské slavnosti, takže jsem za to vlastně i rád, protože bude víc času na rodinu. Prvních čtrnáct dní v červenci máme volno, takže uvidíme. S malinkou nemůžeme ještě úplně všude, takže navštívíme příbuzné, chalupa a možná bude čas i na pár dní u moře.

Kým by byl Petr Panzenberger, kdyby nebyl hercem?

Jejda, tak to vůbec nevím. Od dětství jsem chtěl být hercem, ale co se týče střední školy, tak jsem měl kromě konzervatoře přihlášku i na stavebku, takže stavař, možná nějaký inženýr, ale to nevím, jak by to dopadlo. (Smích)

URL | <https://www.ostravan.cz/79703/petr-panzenberger-z-ndm-byval-jsem-typ-herce-ktery-by-projel-divadla-v-cele-republice/>

[« zpět na začátek](#)